

SUOMEN METSÄTIETEELLINEN SEURA — FINSKA FORSTSAMFUNDET
(SOCIETY OF FORESTRY IN SUOMI — FORSTWISSENSCHAFTLICHE GESELLSCHAFT
IN SUOMI — SOCIÉTÉ FORESTIÈRE DE SUOMI)

SILVA FENNICA

42

METSÄNHOITAJIEN
JATKOKURSSIT

1936

II

DER FORTBILDUNGSKURSUS FÜR FORSTMEISTER 1936 II

HELSINKI 1937

Suomen Metsätieteellisen Seuran julkaisusarjat:

ACTA FORESTALIA FENNICA. Sisältää Suomen metsätaloutta ja sen perusteita käsitteleviä tieteellisiä tutkimuksia. Ilmestyy epäsäännöllisin väliajoin niteinä, joista kukin yleensä käsittää useampia tutkimuksia.

SILVA FENNICA. Sisältää Suomen metsätaloutta käsitteleviä kirjoitelmia ja pienehköjä tutkimuksia. Ilmestyy epäsäännöllisin väliajoin. Kukin kirjoitus muodostaa yleensä oman niteen.

COMMENTATIONES FORESTALES. Sisältää muiden maiden kuin Suomen metsätaloutta ja siihen liittyviä aihepiirejä käsitteleviä tutkimuksia ja muita kirjoituksia. Ilmestyy epäsäännöllisin väliajoin. Kukin nide sisältää yleensä vain yhden tutkimuksen.

Finska Forstsamfundets publikationsserier:

ACTA FORESTALIA FENNICA. Innehåller vetenskapliga undersökningar rörande skogshushållningen i Finland och dess grunder. Banden, vilka icke utkomma periodiskt, omfatta i allmänhet flere avhandlingar.

SILVA FENNICA. Omfattar uppsatser och mindre undersökningar rörande skogshushållningen i Finland. Utkommer icke periodiskt; varje uppsats som skilt band.

COMMENTATIONES FORESTALES. Innehåller undersökningar och andra uppsatser rörande skogshushållningen och i samband med denna stående frågor utom Finland. Utkommer icke periodiskt. I allmänhet ingår i varje band endast en avhandling.

SILVA FENNICA

N:o 42 (1937)

METSÄNHOITAJIEN
JATKOKURSSIT

1936

II

—
DER FORTBILDUNGSKURSUS
FÜR FORSTMEISTER 1936

II

★

HELSINKI 1937

SISÄLLYS.

	Sivu
Alkulause	IV
CAJANDER, A. K., Tervehdyssanat	1
KIVIALHO, K., Kansantalouspolitiikan pääpiirteet	3
PEKKALA, MAUNO, Uuden asutuslainsäädännön ja erittäinkin valtion metsämaiden asuttamista koskevien säännöksiä pääkohdat	14
KOIVISTO, J., Maalaiskuntien kunnallishallinnon pääkohdat	25
JUTILA, K. T., Maa- ja metsätalouden välisistä vuorosuhteista Suomen kansantaloudessa	32
LAKARI, O. J., Hoitoaluehallinnon tehostamisesta	46
JOKINEN, PAAVO, Uuden asutuslainsäädännön toteuttamisesta valtion- mailla	60
MECKLIN, AHTI, Puutavaran kantohinnan arvioimisen perusteista	74
TERTTI, MARTTI, Kuusimetsien uudistushakkauksista	84
KILPIÖ, ANTTI, Maalaiskuntien tuloista ja menoista	95
ILVESSALO, YRJÖ, Metsäverotuksen perusteista	104
LAPPI-SEPPÄLÄ, M., Karsimisesta arvopuun kasvatusta silmällä pitäen	120
METSÄNHEIMO, U., Metsäojituksen vaikutuksesta vesitalouteen	137
KAHRA, ELJAS, Työttömyyskysymyksestä	159
RÄSÄNEN, A. A., Metsä- ja uittotyöväestön huolto	172
AHOLA, V. K., Valtionmetsien metsänhoitotöistä	182
Referate	199

Alkulause.

Metsänhoitajien jatkokurssien osanottajien esittämää toivomusta noudattaen ja saattaakseen toisilla valtionmetsänhoitajien metsätaloudellisilla jatkokursseilla pidetyt esitelmät niidenkin valtion palveluksessa olevien metsänhoitajien tietoon, jotka eivät olleet näihin luentokursseihin osallistuneet, päätti metsähallitus julaista nämä esitelmät. Julkaisun toimittamisen uskoimet metsähallitus allekirjoittaneelle.

Helsingissä, joulukuun 31 päivänä 1936.

O. J. Lakari.

Metsähallituksen suostumuksella on Suomen Metsätieteellinen Seura ottanut v. 1936 valtionmetsänhoitajain toisilla jatkokursseilla pidetyt luennot samoin kuin ensimmäistenkin kurssien luennot »Silva Fennica» sarjaansa.

Tervehdyssanat.

A. K. CAJANDER.

Se mielenkiinto, jonka viime vuonna järjestetyt ensimmäiset valtionmetsänhoitajien metsätaloudelliset jatkokurssit herättivät, on ollut omiaan kehoittamaan samanlaisten pitämiseen tänä vuonna.

Kaikilla aloilla eikä vähimmin metsätalouden alalla kehitys menee voimakkaasti eteenpäin. Se pakottaa alan ammattimiehiä kehittämään itseään edelleen ammatissaan, niin tiedoissa kuin taidossakin, voidakseen menestyksellä suorittaa tehtäviään.

Sen jälkeen kuin varsinkin jo keski-iässä oleva metsänhoitomiespolvi sai ammattikoulutuksensa, ovat kaikki metsätalouden alat menneet hyvinkin paljon eteenpäin, toiset yleensäkin, toiset varsinkin meidän maahamme katsoen.

Edellisessä suhteessa on mainittava meille erinomaisen tärkeä suonkuivaustoiminta, joka juuri meidän maassamme on enimmäkseen kehittynyt, lisäksi sangen omaperäisesti. Suonkuivaus vaatii toimeenpanijaltaan aivan erityisiä tietoja sekä erikoisperehtymystä.

Sellaisista metsätaloudellisista toiminta-aloista, jotka muualla ovat jo kauvan sitten kehittyneet, mutta joita meillä viime aikoihin asti on suhteellisen vaatimattomassa mittakaavassa harjoitettu, mainittakoon metsänviljely, erittäinkin metsänkylvö mutta nytkin myös metsänistutus.

Metsänleimaus on menettänyt aikaisemman kaavamaisuutensa, muuttuen yhä vaativammaksi. Siinä on entistä enemmän kohdistettava huomiota siihen tilaan, johon metsä joutuu jonkun leimauksen perusteella suoritettavan hakkauksen kautta. Mutta samalla ns. laatuarvioinnin avulla pyritään entistä tarkemmin pääsemään selville puiden teknillisestä käyttökelpoisuudesta.

Pienen puun hakkuut lisääntyvät ja ulottuvat yhä etäisemmille seuduille, sitä mukaa kuin uudet suuret selluloosatehtaat valmistuvat. Samalla paranevat edellytykset saada hakkaukset todella metsänhoidollisiksi, ja sitä tärkeämpää on, että näitä edellytyksiä todella käytetään hyväksi.

Metsänhoidon vaatimusten tyydyttäminen johtaa suhteellisesti yhä yleisempään hankintahakkuiden toimittamiseen, joiden toimeenpano aluksi suureksi osaksi oli erikoismiesten hoidettavana, mutta jotka nyttemmin melkein kaikkialla ovat siirtyneet aluemetsänhoitajille.

Metsän arvon kohotessa on kulutorjunta tullut entistä tärkeämmäksi, ja on meillä siinä suhteessa ryhdytty hyvinkin tehokkaisiin toimenpiteisiin, joita yhä jatketaan.

Samalla kuin metsätalous käy yhä monihaaraisemmaksi ja voimaperäisemmäksi, joutuvat varsinkin aluemetsänhoitajat laajojen hoitoalueiden päällikköinä monien sellaisten tehtävien ja kysymysten kanssa tekemisiin, jotka eivät kaikki edes aivan välittömästi kuulu heidän ammattialaansa. Niinpä aluehallinto on parissa vuosikymmenessä kehittynyt hyvinkin tärkeäksi työnantajaksi, mikä seikka pakottaa aluemetsänhoitajat perehtymään työväen ja yleensäkin sosiaalisiin kysymyksiin kokonaan toisella tavalla kuin aikaisemmin. Uudella asutuslailla valtionmetsäin asuttaminen tulee oleelliseksi osaksi siirtymään metsähallinnolle, ja siten kauvan kaivattu yhtenäisyys valtionmaidan hoidossa ja käytössä tulee huomattavalta osalta saavutetuksi. Se pakottaa metsänhoitajat entistä enemmän ja monipuolisemmin perehtymään asutusasioihin. Moninaisissa tehtävissään aluemetsänhoitajat luonnollisesti joutuvat kosketuksiin myöskin kunnallishallinnon kanssa, ja on sen vuoksi siihenkin perehdyttävä.

Luonnollisesti ei yleisillä kursseilla voida kaikkiin näihin asioihin kiinnittää huomiota, tehtiinpä ne miten monipuolisiksi tahansa. Mutta jatkuvat vuosittaiset kurssit, joihin valtiovalta toivottavasti vastedeskin on myöntävä varoja, täydeptävät toisiaan, ja painettuina niillä pidetyt esitelmät voivat muodostua hyvinkin arvokkaaksi tietokokoelmaksi.

Samalla kuin saan lausua nämät toiset metsänhoitajain jatkokurssit avatuiksi, toivon, että ne, tietojen ohella, tulevat antamaan runsaasti tilaisuutta myös neuvotteluun ja seurusteluun sekä siten vaikuttamaan kaikin puolin kohentavasti.

Lausun Teidät parhaiten tervetulleiksi.